John W. Kleinig „Ordered Community. Order and Subordination In the New Testament”
„Uporządkowana społeczność. Porządek i podporządkowanie w Nowym Testemncie.

Podporządkowanie zakłada prymat społeczności nad indywidualnością, konieczność wspólnotowej solidarności dla dobra każdego. Autorzy Nowego Testamentu, w odróżnieniu od wielu zachodnich myślicieli, uważają że możemy być sobą jako osoby i znaleźć osobiste spełnienie w społeczności. Jesteśmy w końcu wzajemnie powiązanymi częściami ciała. Jeśli, niczym zarażony nowotworem organ, zaczynamy czerpać soki z innych, zagrażamy zdrowiu całego organizmu, zakłócamy jego równowagę. Bez podporządkowania nie ma prawdziwej wspólnoty.
Współczesny świat ma wypaczone pojęcie podporządkowania, dlatego też właściwe zrozumienie tej postawy w ujęciu nowotestamentowym pozwala nam głębiej doświadczać miłość, radość, zadowolenie oraz pokój. To, że podporządkowujemy się w Kościele, nie oznacza, że jesteśmy przez to gorsi albo mniej ważni od tych, którzy są nad nami. Podporządkowanie oznacza dobrowolne przyjęcie autorytetu naszych przywódców oraz współpracę z nimi, gdyż pełnią oni nadaną im przez Boga służbę w naszej społeczności.
Bóg ustanowił pewne podstawowe porządki dla społeczności, m.in. rodzinę, rząd, kościół wraz z osobami w nich przewodzącymi. Podporządkowując się przywódcom, ludzie otrzymują Boże błogosławieństwa i to jest prawdziwy cel podporządkowania.
Esej zajmuje się zagadnieniem podporządkowania z trzech głównych powodów: a) jest ono jednym z głównych pojęć we fragmentach Biblii wykorzystywanych w celu ograniczenia służby pastorskiej do mężczyzn, b) nauczanie apostolskie pozwala nabrać prawidłowej orientacji w kontrowersyjnych debatach dotyczących małżeństwa, rodziny i służby w społeczeństwie i kościele, c) termin ten może okazać się przydatny w ewangelizacji niektórych młodych ludzi, którzy mają już dość pozbawionej porządku wolności i poszukują w swoim życiu stabilności i harmonii.
W eseju znajdziemy poszczególne słowa greckie oznaczające porządek lub jego brak, z którymi wiąże się bezpośrednio podporządkowanie. Podporządkowanie to dobrowolne działanie, poprzez które ludzie współpracują z Bogiem dopasowując się do jego ustaleń, które zostały dla nich przewidziane w świecie oraz w kościele.
Analiza NT wskazuje, że istnieją trzy, tymczasowe, podstawowe porządki, które zostały ustanowione przez Boga. Dwa z nich odnoszą się do stworzenia i świata, jeden do odkupienia i kościoła. Nie są one wymysłami ludzkimi, ale ustanowionymi przez Boga urzędami. Oznacza to, że brak jest jednego, ogólnego porządku stworzenia, różnią się one między sobą. To, co odnosi się do jednego, niekoniecznie stosuje się do drugiego.
Pierwszy z porządków, to porządek domowy, rodzina. Składają się na niego trzy różne zestawy relacji: mężowie i żony, dzieci i rodzice, panowie i sługi. Mąż jest głową żony, ciekawe, że

wezwanie do podporządkowania nie opiera się w tym przypadku na posłuszeństwie żony wobec męża, ale na szacunku dla niego, jako głowy (Ef. 5:22, 33; 1 Piotr 3:2). Czyniąc to, żona otrzymuje w zamian jego miłość, a nawet, w przypadku niewierzącego, jego nawrócenie. Ojciec jest głową rodziny, ale oboje rodziców są głowami dla swoich dzieci, zgodnie z przykładem Jezusa, będącego posłusznym swoim rodzicom. Podporządkowanie dzieci obejmuje oddawanie im szacunku i czci, a jego celem jest szczęście oraz długie życie. Status niewolników odpowiada statusowi dzieci. Ich podporządkowanie obejmuje również cześć oraz posłuszeństwo.

Drugi z porządków dotyczy władzy. Podporządkowanie chrześcijan rządzącym obejmuje posłuszeństwo w czterech rodzajach dobrych uczynków: płaceniu podatków, płaceniu ceł, szacunku dla rządzących i oddawania im należnych honorów. Nagrodą w tym przypadku jest otrzymywanie korzyści od Boga za pośrednictwem rządzących oraz dobre sumienie.

Po trzecie, porządek kościoła. Tutaj głową jest zmartwychwstały Chrystus, którego głową jest Bóg Ojciec. W tym porządku wszyscy komuś podlegają. Zgromadzenie Bogu Ojcu: by otrzymywać od Niego życie i Chrystusowi w celu otrzymania zbawienia. Podporządkowanie uwzględnia trzymanie się Bożego Słowa, ciche posłuszeństwo przywódcom, nauczającym Bożych prawd. Nagrodą jest to wszystko, co Chrystus ofiarowuje swojemu Kościołowi w Słowie.

Warto zwrócić uwagę na trzy rzeczy: a) NT nie naucza, że istnieje jeden, uniwersalny porządek stworzenia, b) nie mówi on również o ogólnym podporządkowaniu wszystkich kobiet wszystkim mężczyznom, ale jedynie ich podporządkowaniu w konkretnych relacjach, nie ma zatem przeciwwskazań, by kobiety mogły być np. przywódcami w rządzie. Po trzecie podporządkowanie oznacza różne rzeczy w różnych kontekstach oraz relacjach. Kobieta nie ma przemawiać podczas zgromadzenia, ale może zadawać pytania swojemu mężowi w domu oraz nauczać młodsze kobiety, jak być dobrymi żonami i matkami.

Oprócz porządków ziemskich, są jeszcze trzy porządki niebiańskie: porządek kościoła triumfującego, porządek anielski oraz porządek Trójcy Świętej. W porządku kościoła triumfującego Bóg Ojciec uczynił Jezusa Królem wszechświata ku korzyści kościoła oraz jego misji dla świata. Odnośnie porządku anielskiego, zarówno aniołowie, jak i pozostałe rzeczy w kosmosie są teraz podległe Chrystusowi.

Starożytni filozofowie nie wzywali żon, dzieci oraz niewolników do posłuszeństwa, ponieważ grupy te i tak nie miały innej alternatywy: po prostu musiały być posłuszne. Wezwanie do podporządkowania kierowane przez Pawła i Piotra wynika z równości wszystkich przed Bogiem. Przez chrzest oraz jedność z Chrystusem, każdy chrześcijanin uzyskał ten sam królewski status oraz wartość, każdy z nas stał się synem niebiańskiego Króla i jego współdziedzicem.

Filozofia starożytna wspierała odwieczny porządek, by zapobiegać społeczno-politycznej rewolucji oddolnej, w której rządzeni zamieniliby się miejscami z rządzącymi. Apostolskie nauczanie o

podporządkowaniu zakłada istnienie rewolucji duchowej, odgórnej, dokonanej przez ucieleśnienie, śmierć oraz zmartwychwstanie Bożego Syna. Stanowi to zupełne odwrócenie wartości społecznych. Ciekawą rzeczą jest to, że chrześcijańskie podporządkowanie obejmowało to, czego oczekiwało od kobiet społeczeństwo, zdejmując z nich ciężar seksualnego „obsługiwania" swoich mężów, w którym seks stawał się narzędziem osiągania kobiecych celów. Apostołowie zachęcają kobiety jedynie by „szanowały" swoich mężów, nie korzystając z seksualności by nimi manipulować.

O wiele więcej odpowiedzialności narzucała nauka o podporządkowaniu na mężów, ojców i panów, mieli oni, niejako, starać się odnaleźć w sytuacji swoich „podwładnych".

Jeśli Chrystus stanowi podstawę i model podporządkowania tylko ci, którzy są w Chrystusie, mogą stać się prawdziwie podporządkowani. Podporządkowanie jest owocem Bożej transformacji i zmiany przeprowadzonej przez Ducha Św. w sercu wierzącego.